

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S 1 2 K 014785 14 K

Datum objave: 14.07.2014. godine

Datum otpreme 31.07.2014. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu – Tatjana Kosović, predsjednik vijeća
Hasija Mašović , član vijeća
Branko Perić, član vijeća

Predmet Tužilaštva Bosne i Hercegovine
protiv
Mije Goluba

PRVOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Božo Mihajlović

Branilac optuženog:

Advokat Midhat Kočo

Zapisničar:

Ilvana Hadžić - Pravni savjetnik-asistent

Broj: S 1 2 K 014785 14 K
Sarajevo, 14.07.2014. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tatjane Kosović, kao predsjednika vijeća, te sudija Hasije Mašović i Branka Perića kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog savjetnika-asistenta Ilvane Hadžić, u svojstvu zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog Mije Goluba, povodom optužnice Tužilaštva BiH broj T 20 O KT 0005685 12 od 30.12.2013. godine, potvrđene 03.01.2014. godine, zbog krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona BiH i krivičnog djela Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi člana 53. i člana 54. KZ BiH, nakon javno održanog glavnog pretresa, u prisustvu optuženog Mije Goluba, njegovog branioca Midhata Koče, te u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH dana 14.07.2014. godine donio je i javno objavio:

P R E S U D U

Optuženi Golub Mijo, sin Marka i majke Mile rođene Markota, rođen 03.06.1958. godine u Fojnici, nastanjen u Sarajevu, Općina Ilidža, u ulici Hamze Čelenke broj 28, JMB: ..., po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju diplomirani politolog, oženjen, otac dvoje djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, zaposlen u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu.

Na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je :

U toku postupanja Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine i Državne agencije za istrage i zaštitu u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“, u kojem su sadržani spisi i podaci čije bi odavanje neovlaštenim osobama ugrozilo ciljeve istrage i otežalo prikupljanje dokaza, u kojem su agencije postupale na osnovu ovlaštenja agencija zasnovanih na zakonima, drugim propisima donesenim na osnovu zakona i po naredbi Tužilaštva Bosne i Hercegovine u predmetu istrage broj: T 20 O KT 0000390 06 zbog postojanja osnovna sumnje da su počinjena krivična djela za čije je otkrivanje nadležno

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, dok je obnašao dužnost zamjenika načelnika Finansijsko obavještajnog odjeljenja Državne agencije za istrage i zaštitu, te u granicama svojih ovlaštenja bio dužan postupati u interesu provođenja i zaštite ciljeva istrage na osnovu zakona, drugih propisa donesenih na osnovu zakona, i propisa Državne agencije za istrage i zaštitu, a naročito osigurati i provoditi mjere zaštite tajnosti podataka i provođenja dokaznih i drugih istražnih radnji, u namjeri da pomogne jednom od osumnjičenih da izbjegne otkrivanje i dokazivanje njegovih krivičnopravnih radnji, iskoristio svoja službena ovlaštenja, prekoračio granice svojih službenih ovlaštenja i zloupotrijebio svoja službena ovlaštenja na štetu provođenja i zaštite ciljeva istrage, tako da je iskorištavanjem svog nadređenog službenog položaja prema ovlaštenim službenim osobama Finansijsko obavještajnog odjeljenja Državne agencije za istrage i zaštitu koje su bile zadužene da postupaju u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“ vršio uvid u spise predmeta, radnje dokazivanja i druge istražne radnje, iskorištavanjem svoga službenog položaja i svojih odnosa prema ovlaštenim službenim osobama drugih odjela Državne agencije za istrage i zaštitu koje su bile zadužene da postupaju u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“, raspitivao se o provođenju radnji dokazivanja i drugih istražnih radnji, te iskoristio svoje prisustvo na sastancima na kojima su ovlaštene službene osobe agencije dogovarale i pripremale provođenje radnji dokazivanja i drugih istražnih radnji, kojima nije prisustvovao kao aktivni sudionik, pa je tako pribavio podatke i informacije o spisima predmeta, podatke i informacije o provođenju radnji dokazivanja i drugih istražnih radnji, nakon čega je dana 12.08.2011. godine u 12,01 sati sa pretplatničkog broja telefona 033/636-434, koji je broj registrovan na ime osumnjičenog Mije Goluba na adresi u ulici Hamze Čelenke broj 28 u Sarajevu, pozvao jednog od osumnjičenih u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“ na pretplatnički broj telefona 063/381-173, i rekao osumnjičenom: „Rođak, slušaj, malo smrdi iz Tuzle, znaš. Ima jedan oblak crni, odozgo ide. Pa, iduće sedmice ne bi bilo loše na zrak, za svaki slučaj, eto to sam dobio“, čime je obavijestio osumnjičenog da će sljedeće sedmice protiv osumnjičenog agencija provesti radnje dokazivanja i predložio osumnjičenom da se na vrijeme skloni, i ukazao osumnjičenom na činjenice koje opravdavaju bijeg osumnjičenog i koje opravdavaju skrivanje i uništavanje dokaza i tragova krivičnog djela, koje upozorenje je osumnjičeni shavatio ozbiljno pa je sakrio i uništio dokaze i tragove krivičnog djela i potom pobjegao u Republiku Hrvatsku, tako da ovlaštene službene osobe Državne agencije za istrage i zaštitu na dan provođenja radnje dokazivanja pretres lica, prostorija i vozila i privremeno oduzimanje predmeta, te lišenja slobode osumnjičenih u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“, nisu pronašle osumnjičenog i nisu pronašle materijalnu dokumentaciju i tragove krivičnog djela za koje je postojao osnov sumnje da se nalaze kod osumnjičenog, nakon čega se osumnjičeni dobrovoljno predao ovlaštenim službenim osobama Državne agencije za istrage i zaštitu, te je neknadno predao i dio materijalne dokumentacije koju je prije bjekstva u Republiku Hrvatsku sakrio, i to dio materijalne dokumentacije za koju je smatrao da mu ide u korist u krivičnom postupku koji se vodi protiv njega, dok preostali dio materijalne dokumentacije koja ga tereti za učinjenje krivičnog djela nije predao, koji dio dokumentacije ni do danas nije pronađen, pa je na opisani način osumnjičeni Golub Mijo pomogao osumnjičenom u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“ da izbjegne otkrivanje i dokazivanje krivičnog djela za koje je osumnjičen i

kojim bi – da je otkriveno i dokazano pričinio štetu Bosni i Hercegovini veću od 50.000,00 KM, što predstavlja korist za osumnjičenog u predmetu kodnog naziva „Panama Biznis“ a istovremeno predstavlja štetu pričinjenu pravosuđu Bosne i Hercegovine i državi Bosni i Hercegovini

Dakle da je,

Mijo Golub kao službena ili odgovorna osoba u institucijama vlasti Bosne i Hercegovine, iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja i prekoračavanjem granica svog službenog ovlaštenja pribavio tajne podatke s ciljem da tako pribavljene tajne podatke saopći ili preda neovlaštenom licu kako bi neovlašteno lice izbjeglo krivično gonjenje u predmetu u kojem se neovlašteno lice sumnjiči da je pribavilo imovinsku korist u iznosu koji prelazi 50.000,00 KM, pa je pribavljene tajne podatke bez ovlaštenja saopćio i učinio dostupnim neovlaštenom licu kako bi neovlašteno lice izbjeglo krivično gonjenje u predmetu u kojem se neovlašteno lice sumnjiči da je pribavilo imovinsku korist u iznosu koji prelazi 50.000,00 KM

Čime bi počinio,

Krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi stava 1. KZ BiH i krivično djelo Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, a sve u vezi člana 53. i člana 54. KZ BiH.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH, optuženi se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Tok postupka

Tužilaštvo BiH je dana 30.12.2013. godine podiglo optužnicu broj T 20 0 KT 0005685 12 protiv Golub Mije zbog krivičnog djela Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 220. stav 3. u vezi stava 1. KZ BiH i krivičnog djela Odavanje tajnih podataka iz člana 164. stav 2. KZ BiH, a sve u vezi člana 53. i člana 54. KZ BiH.

Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 03.01.2014. godine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji, održanom dana 07.02.2014. godine, optuženi Mijo Golub se izjasnio da nije kriv za djela koja su mu potvrđenom optužnicom stavljena na teret, nakon čega je predmet upućen sudećem vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Dana 20.02.2014. godine pred sudskim vijećem čitanjem optužnice je započeo glavni pretres u ovoj krivičnopravnoj stvari.

1. Optužba

1.1. Dokazi Tužilaštva

Tokom dokaznog postupka po prijedlogu optužbe na glavnom pretresu su u svojstvu svjedoka saslušani Almir Mustajbašić, Ivo Riđić, Dragan Mumović, Ramiz Škulj, Enes Smajić, Jasminka Šarčević, Hasim Šabotić, Damir Ćuk, Jusuf Avdispahić, Miro Prelo i Tomislav Ivić.

Tužilaštvo je u toku glavnog pretresa u sudski spis uvrstilo sljedeću materijalnu dokumentaciju: **DT-1**-Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka, Jusuf Avdispahić, broj: T20 0 KT 000 5685 12 od 17.04.2013. godine; Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka, Jusuf Avdispahić, broj: strogo pov. 18/11 od 08.03.2012. godine; **DT-2** - Informacija Obavještajno-bezbjednosne Agencije BiH, Sarajevo, broj 05-15979/12 od dana 12.11.2012. godine, sa prilogom predmetnog razgovora na jednom DVD-u; **DT-3** - Informacija Obavještajno-bezbjednosne Agencije BiH, Sarajevo, broj 05-11317/11 od dana 13.09.2011. godine; **DT-4** -Naredba Tužilaštva BiH broj: T20 0 KT 0000 390 06 od 28.12.2011. godine upućena BH Telekomu, za izvršenje Naredba Suda S1 2 K 00 2523 10 Krn od 27.12.2011. godine; **DT-5** - Naredba Suda BiH, broj: S1 2 K 004610 11 Krn od dana 27.12.2011. godine; **DT-6** - Akt BH-a Telekom-a Sarajevo, broj: 03.3-9.23-374/1-12 B.E. od 15.03.2012. godine, **DT- 7** - Akt BH-a Telekom-a Sarajevo, broj: 03.3-9.23-1812-1/11 Z.S. od 05.01.2012. godine, sa pripadajućim CD-om a odnosi se na zahtjev Tužilaštva na dostavu listinga za period od 1.10.2010. do 12.10.2011. godine; **DT- 8** - Službena zabilješka Državne agencije za istragu i zaštitu u vezi sa izvršenim provjerama po usmenom zahtjevu Tužilaštva BiH broj: 16-14/1-2-290/12 od 19.01.2012. godine, dostavljena uz dopis Državne agencije za istragu i zaštitu, broj: P-16-14-04-1-74/10 od 26.03.2012. godine; **DT-9** - Zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o predaji lica lišenog slobode Ćuk Damira broj: 16-14/1-2-13 od 15.09.2011. godine uz: a) Zapisnik MUP Ljubuški – Uprava policije o lišavanju slobode Ćuk Damira broj: 02-2-7/1-69/11 od 14.09.2011. godine, b) Rješenje o određivanju pritvora Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 16.09.2011. godine, c) Prijedlog za određivanje pritvora Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 16.09.2011. godine, d) Obavjest Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14/1-2-04-1-74/10 od 09.09.2011. godine, e) Prijedlog za određivanje pritvora i izdavanje potjernice Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 14.09.2011. godine; **DT-10** -Dopis Suda BiH broj: S 1 2 K 004160 11 Krn od 09.10.2012. godine sa priložima: a) Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14/1-2-04-1-74/10 od 01.10.2012. godine, b) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Ćuk Damira Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-134/12 od 19.09.2012. godine, c) Zapisnik u vezi privremenog oduzimanja predmeta Ćuk Damira Državne agencije za istrage i zaštitu broj:

16-14/1-2-74/11-134 od 19.09.2012. godine, d) Naredba Suda BiH broj: S 1 2 K 004160 11 Krn od 05.09.2012. godine, e) Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 10.09.2012. godine; **DT-11** Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Ćuk Damira Tužilaštvo BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 15.09.2011. godine; **DT-12** - Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari Državne agencije za istrage i zaštitu vlasništvo Ćuk Branka broj: 16-14/1-2-97-A/11 od 19.08.2011. godine, Izveštaj o poduzetim mjerama i radnjama Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14/1-2-04-1-74-16/10-2 od 19.08.2011. godine uz Naredbu za pretres stana, drugih prostorija i pokretnih stvari Ćuk Branko broj: 16-14/1-2-74/11 od 19.08.2011. godine, Zapisnik o pretresanju drugih prostorija Državne agencije za istrage i zaštitu od korisnika Ćuk Damira i Marija Ćuk broj: 16-14/1-2-95-2/11 od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Marija Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117-2/11 od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Živanka Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117-1/11 od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Marija Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117/11 od 19.08.2011. godine, Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari od Damira Ćika i Marije Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-95/11 od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Marija Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117-5/11-D od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Marija Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117-4/11-D od 19.08.2011. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Marija Ćuk Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-117-3/11-M od 19.08.2011. godine, Naredba za pretres lica, prostorija i vozila i privremeno oduzimanje predmeta Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 16.08.2011. godine, Izveštaj o postupanju po Naredbi Suda BiH Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14/1-2-04-1-74/10-14 od 22.08.2011. godine, Naredba za pretres lica, prostorija i vozila i privremeno oduzimanje predmeta Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 16.08.2011. godine, Zahtjev za izdavanje Naredbe za pretres lica, prostorija i vozila i privremeno oduzimanje predmeta Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 15.08.2011. godine, Zahtjev za izdavanje naredbe Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14/1-2-04-1-74/10 od 15.08.2011. godine, Zapisnik o pretresanju pmv Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 16-14/1-2-95-1/11 od 19.08.2011. godine; **DT-13** Naredba o proširenju istrage Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 19.08.2011. godine uz Naredbu o provođenju istrage Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 04.11.2010. godine; **DT-14** - Izveštaj Uprave za indirektno-neizravno oporezivanje broj: 05/5-3/II-09-4900/11 od 20.06.2011. godine, sa priložima -Izveštaj Uprave za indirektno-neizravno oporezivanje Banja Luka broj: 05 09-2-834/10 od 30.03.2010. godine, Izveštaj Uprave za indirektno/neizravno oporezivanje Regionalni centar Mostar broj: 05/5/III-INT-809/10 D-2232/10 od 22.03.2010. godine, Izveštaj o postojanju osnova sumnje Uprave za indirektno-neizravno oporezivanje Regionalni centar Mostar broj: 05/5-3/III-279/10 od 22.03.2010. godine; **DT-15** - Zahtjev za podnošenje prijedloga za izdavanje naredbe Državne agencije za istrage i zaštitu broj: Pov 16-14/1-2-POD/PT-04-1-74/10 od 25.01.2011. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe za sprovođenje posebne istražne radnje Tužilaštva BiH broj:

T 20 0 KT 0000 390 06 od 28.01.2011. godine, Naredba Suda BiH broj: S 1 2 K 004160 11 Krn od 31.01.2011. godine, Naredba Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 31.01.2011. godine; **DT-16** - Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: Pov. 17-15/1-2-POD-04-1-74/10 od dana 12.01.2011. godine, Naredba Suda Bosne i Hercegovine o provođenju posebnih istražnih radnji, broj: S 1 2 K 004160 11 Krn od dana 25.02.2011. godine, Naredba Tužilaštva BiH za izvršenje Naredbe Suda BiH, upućena Državnoj agenciji za istrage i zaštitu, broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od dana 28.02.2011. godine, Prijedlog Tužilaštva BiH za izdavanje naredbe o produženju provođenja posebne istražne radnje upućen Sudu BiH, broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od dana 25.02.2011. godine, **DT-17** -Naredba za izvršenje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 29.03.2011. godine uz priloge: Zahtjev za podnošenje prijedloga za produženje Naredbe Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14-04-1-74/10 od 21.03.2011. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe za produženje provođenja posebne istražne radnje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 25.03.2011. godine, Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 28.03.2011. godine, **DT-18** -Zahtjev za podnošenje prijedloga za produženje Naredbe Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14-04-1-74/10 od 26.04.2011. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe za produženje provođenja posebne istražne radnje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 25.04.2011. godine, Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 26.04.2011. godine, Naredba za izvršenje naredbe Suda BiH Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 27.04.2011. godine; **DT-19** Zahtjev za podnošenje prijedloga za provođenje posebne istražne radnje Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14-04-1-74/10 od 23.05.2011. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe za produženje provođenja posebne istražne radnje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 26.05.2011. godine, Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 27.05.2011. godine, Naredba za izvršenje naredbe Suda BiH Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 27.05.2011. godine, **DT-20** Zahtjev za podnošenje prijedloga za provođenje posebne istražne radnje Državne agencije za istrage i zaštitu broj: P-16-14-04-1-74/10 od 21.06.2011. godine, Prijedlog za izdavanje naredbe za produženje provođenja posebne istražne radnje Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 27.06.2011. godine, Naredba Suda BiH broj: S1 2 K 004160 11 Krn od 27.06.2011. godine, Naredba za izvršenje naredbe Suda BiH Tužilaštva BiH broj: T 20 0 KT 0000 390 06 od 30.06.2011. godine.

U okviru dodatnih dokaza, Tužilaštvo je uložilo materijalne dokaze: **DDT-1** - Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Mustajbašić Almira, broj: Strogo pov. 18/11 od 28.02.2012. godine i službenu zabilješku Državne agencije za istrage i zaštitu, RU Sarajevo, broj: 16-13/1-2-881/11 od 08.12.2011. godine; **DDT-2** - Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Riđić Ive, broj: Strogo pov. 18/11 od 28.02.2012. godine; **DDT-3** - Zapsinik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Dragana Mumovića, broj: T20 0 KT 0005685 12 od 10.04.2013. godine; **DDT-4** - Zapsinik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Ramiza Škulja, broj: T20 0 KT 0005685 12 od 10.04.2013. godine; **DDT-5** - Zapsinik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Samjić Enesa, broj: Strogo pov. 18/11 od 09.03.2012. godine; **DDT-6** - Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Šarčević Jasminke , broj: Strogo pov.

18/11 od 09.03.2012. godine; **DDT-7-** Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Šabotić Hasima , broj: Strogo pov. 18/11 od 20.07.2012. godine; **DDT-8** - Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Damira Ćuka, broj: T20 0 KT 0005685 12 od 12.11.2012. godine; **DDT-9-** Zapisnik Tužilaštva BiH o saslušanju svjedoka Mire Prele, broj: T2 0 KT 0005685 12 od 30.05.2013. godine; **DDT-10** - Zapisnici Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog Golub Mije, broj: Strogo pov. 18/11 od 12.07.2012. godine i 19.07.2012. godine

1.2. Završne riječi Tužilaštva

U završnim riječima tužilac je istakao, pozivajući se na dokaze uvedene u sudski spis (DT-9 do DT-20), da su tokom 2010. i 2011. godine Uprava za indirektno oporezivanje i Državna agencija za istrage i zaštitu postupale u predmetu kodnog naziva „ Panama Biznis“ sa oznakom tajnosti u kojem su predmetu sadržani podaci čije bi odavanje neovlaštenim osobama predstavljalo krivično djelo. Optuženi Mijo Golub, kako to tužilac navodi, je u vrijeme trajanja istrage u predmetu „Panama Biznis“ obnašao dužnosti zamjenika načelnika Finansijskog obavještajnog odjeljenja Državne agencije za istrage i zaštitu. Iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja i prekoračavanjem granica svog službenog ovlaštenja je pribavljao podatke, te iste učinio dostupnim Ćuk Damiru koji je u to vrijeme imao status osumnjičenog u predmetu „ Panama Biznis“.

Tužilac se pozvao na iskaz svjedoka Enesa Smajića, uposlenika Finansijsko obavještajnog odjeljenja SIPA-e, navodeći da je otpušeni Golub zatražio da mu donese kompletan predmet „Panana Biznis“ radi uvida u isti, te da je na taj način optuženi zasigurno pribavio podatke o osumnjičenom Ćuk Damiru. Takođe, tužilac je naveo kako se optuženi Golub kod Ridžić Ive, šefa kriminalistično-istražnog odsjeka SIPA-e, u više navrata raspitivao o planiranim pretresima ovog odjela, te da je Ridžić Ivo povjerio optuženom Golub Miji da pretresi nisu realizovani radi curenja informacija. Ovim radnjama je optuženi, kako to tužilaštvo tvrdi, van razumne sumnje zloupotrijebio povjerene informacije u cilju pribavljanja podataka i rezultata istrage te predaje tih podataka neovlaštenim osobama sa ciljem da te osobe izbjegnu otkrivanje izvršenog krivičnog djela.

Tužilac se takođe pozvao na iskaze svjedoka Mumović Dragana i Avdispahić Jusufa, koji su naveli da je u prostorijama SIPA-e održan sastanak povodom planiranja i provođenja radnji dokazivanja u predmetu Panama- Biznis“, a koje radnje su se odnosile na pretres lica, prostorija, privremeno oduzimanje predmeta te lišenja slobode osumnjičenih u tom predmetu. Optuženi Mijo Golub je prisustvovao tom sastanku, jer je dijelio kancelariju sa Mumović Draganom, rukovodiocem Finansijsko-obavještajnog odjela SIPA-e, te je slušanjem sadržaja razgovora došao do informacija i tajnih podataka o planiranim radnjama dokazivanja.

Pozivajući se na informacije Obavještajno-bezbjednosne Agencije BiH broj 05-15979/12 od dana 12.11.2012. godine i broj 05-11317/11 od dana 13.09.2011. godine, tužilac je

naveo da je optuženi Mijo Golub dana 12.08.2011. godine u 12,01 sati pozvao osumnjičenog Čuk Damira i upozorio ga da će Državna agencija za istrage i zaštitu protiv osumnjičenog provesti radnje dokazivanja i predložio mu da se na vrijeme skloni. Takvo upozorenje osumnjičeni Čuk Damir je shvatio ozbiljno pa je sakrio i uništio dokaze i pobjegao, tako da službenici SIPA-e nisu pronašle osumnjičenog niti pronašle materijalnu dokumentaciju.

U pogledu radnji koje je provela Obavještajno sigurnosna agencija po naredbi Suda BiH, tužilac je istakao da je ista zakonito provedena u skladu sa Zakonom o obavještajno sigurnosnoj agenciji BiH, kada se iste radnje nisu mogle provesti po zahtjevu Tužilaštva BiH u smislu člana 116. ZKP BiH. Ovako prikupljeni dokazi, tužilac smatra, zakonitim i isti se mogu koristiti u krivičnom postupku pred Sudom BiH, što je u skladu sa praksom ovog suda u predmetima S 1 2 K 003342 12 KŽ i S 1 2 K 003342 10 K.

Tužilac je na kraju istakao da objektivni i subjektivni dokazi koje je Tužilaštvo neposredno izvelo pred Sudom BiH, u cjelosti potvrđuju činjenične navode optužnice, te da je vam razumne sumnje Mijo Golub počinio krivična djela koja su mu predmetnom optužnicom stavljena na teret, te predložio da se optuženi oglasi krivim i kazni u okvirima predviđenim zakonom za krivična djela.

2. Odbrana

2.1. Dokazi odbrane

Po prijedlogu odbrane na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka su saslušani svjedoci Gutlić Aldin, Tolušić Zdenko kao i optuženi Mijo Golub. Odbrana nije predlagala materijalne dokaze.

2.2. Završne riječi odbrane

Branilac optuženog se završnim riječima prvenstveno osvrnuo na bića krivičnih djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja i Odavanje tajnih podataka za koja se optuženi tereti.

U analizi saslušanih svjedoka, branilac se osvrnuo na iskaz svjedoka Enesa Smajića, te istakao da u momentu kada je optuženi Golub tražio uvid u dokumentaciju u njoj nije bilo nikakvih podataka o istražnim radnjama, rezultatima istrage i radnjama dokazivanja, već samo početna analiza odjela o sumnjivoj transakciji.

U pogledu iskaza svjedoka Ridžić Ive, branilac je istakao da svjedok nije mogao prenijeti nikakve informacije optuženom, s obzirom da je bio na godišnjem odmoru i nije bio upoznat sa aktivnostima na kojima su njegovi operativci bili angažovani, a navedenu činjenicu je potvrdio i svjedok Mustajbašić Almir.

Iskaz svjedoka Mumović Dragana, po mišljenju odbrane, u potpunosti ekskulpira optuženog od inkriminacija koje mu se optužnicom stavljaju na teret. Naime, svjedok je opisao sastanak na kojem su prisustvovali Jusuf Avdispahić i Nebojša Miletić, te naveo da na tom sastanku nije bilo riječi o planiranim istražnim radnjama, već o načinu dobijanja brojeva bankovnih računa, što je u svoj iskazu ponovio i svjedok Jusuf Avdispahić.

Svjedok Miro Prelo, po navodima odbrane, je iskaz dao pod pritiskom Tužilaštva i prenio saznanja koja mu je saopštio svjedok Avdispahić ne vodeći računa o stvarnom slijedu događaja i datumima šta se kada desilo. Takođe i svjedok Tolušić Zdenko je negirao da je Prelo Miri prenio bilo šta u vezi sa Golub Mijom, s obzirom da ga ne poznaje.

U odnosu na materijalne dokaze, branilac navodi da isti de facto i de jure ništa ne dokazuju. Odbrana je posebno istakla da je optužni akt konstruisan na nezakonitom dokazu, koji nije mogao ni biti u spisu, a odnosi se na Informaciju Obavještajno sigurnosne agencije, jer s obzirom da način njegovog pribavljanja i zakonitost njegovog pribavljanja Tužilaštvo nije ni pokušalo dokazati zakonitost predmetnog dokaza.

Na kraju, odbrana je predložila da se optuženi u smislu odredbe člana 284. stav 1. tačka c) ZKP BiH oslobodi od optužbe.

3. Procesne odluke

3.1. Protek roka od 30 (trideset) dana - član 251. stav 2. ZKP BiH

Odredba člana 251. stav 2. ZKP BiH predviđa da „glavni pretres kcji je odgođen mora ponovo početi ako se izmjenio sastav vjeća ili ako je odgađanje trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca vjeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu.“

Na glavnom pretresu održanom dana 19.03.2014. godine, konstatovana je saglasnost odbrane za probijanje roka od 30 (trideset) dana, te je zakazan nastavak glavnog pretresa za 30.04.2014. godine, na što je odbrana i Tužilaštvo izrazila slaganje da se na navedeni datum nastavi sa glavnim pretresom, odnosno da se već izvedeni dokazi ne izvode ponovo, dodajući da probijanje navedenog roka neće isticati kao žalbeni prigovor. Dakle, glavni pretres u ovom predmetu održavao se u skladu sa citiranom odredbom Zakona o krivičnom postupku, jer je jedino prekoračenje navedenog roka učinjeno uz saglasnost stranaka i branilaca.

3.2. Svjedoci koji nisu polagali zakletvu (član 89. ZKP BiH)

Članom 89. ZKP BiH je propisano: *„Ne smju se zakljirjati, odnosno davati izjavu osobe kcje nisu punojetne u trenutku saslušanja, za kcje je dokazano ili za kcje postcji osnovana*

sumnja da su učinile ili učestvovala u krivičnom djelu zbog koga se saslušavaju, ili koje zbog duševnog stanja ne mogu da shvate značaj zakletve, odnosno izjave.“

Optuženi Mijo Golub je saslušan u svojstvu svjedoka, te na osnovu citirane zakonske odredbe prije saslušanja na glavnom pretresu nije polagao zakletvu, odnosno izjavu svjedoka.

4. Opšta razmatranja ocjene dokaza

Sud je cijenio izvedene dokaze u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku BiH, prevashodno primjenjujući pretpostavku nevinosti iz člana 3. ZKP BiH koja odredba propisuje da se optuženi smatra nevinim za krivično djelo dok se ne dokaže njegova krivnja, koju van razumne sumnje mora dokazati optužba, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u korist optuženog.

U skladu sa članom 14. stav 2. ZKP BiH Sud je sa podjednakom pažnjom cijenio kako činjenice koje tereta optuženog, tako i one koje mu idu u prilog.

Član 15. ZKP propisuje princip slobodne ocjene dokaza kao jedan od osnovnih principa. Prema odredbama ovog člana, ocjena postojanja ili nepostojanja činjenica nije vezana ni ograničena formalnim dokaznim pravilima, te stoga, vrijednost dokaza nije unaprijed određena, ni kvalitativno ni kvantitativno. Sud je dužan cijiniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, i na osnovu rezultata takve ocjene izvesti zaključak o tome da li je neka činjenica dokazana ili ne.

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza, Sud je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba tako i odbrana.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovome postupku, Sud je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza, uporedio činjenice o kojima su svjedoci svjedočili sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka i vještaka, te materijalnim dokazima, a kako bi se utvrdilo da li su iskazi potkrepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu.

Takođe, Sud je ispitao uložene dokaze, odnosno materijalnu dokumentaciju kako bi odlučio o njegovoj pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

5. Relevantno materijalno pravo

Član 220. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja:

(1) Službena ili odgovorna osoba u institucijama Bosne i Hercegovine, koja iskorištava, jem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svog službenog ovlaštenja ili ne izvršivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina. (2) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi 10.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do deset godina. (3) Ako je krivičnim djelom iz stava 1. ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi 50.000 KM, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje tri godine. (4) Pribavljena korist bit će oduzeta.

Član 164. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine – Odavanje tajnih podataka:

(1) Službeno ili odgovorno lice u institucijama Bosne i Hercegovine ili vjerno lice, koje je ovlašteno za određivanje tajnosti podataka ili za pristup tajnim podacima a koje bez ovlaštenja drugome saopći, preda ili na drugi način učini dostupnim tajni podatak, ili pribavi tajni podatak s ciljem da ga saopći ili preda neovlaštenom licu, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina. (2) Kaznom iz stava (1) ovog člana kaznit će se ko, s ciljem da ga neovlašteno upotrijebi, protupravno pribavi tajni podatak ili ko drugome saopći, preda ili na drugi način učini dostupnim tajni podatak bez dozvole, kao i ko drugome saopći, preda ili na drugi način učini dostupnim činjenice ili sredstva koje sadrže informaciju i za koje zna da su tajni podatak a u čiji je posjed došao protupravno. (3) ...

6. Ocjena dokaza

U toku dokaznog postupka Sud je po prijedlogu Tužilaštva saslušalo određen broj svjedoka, zaposlenika Državne agencije za istragu i zaštitu, prvenstveno Financijsko obavještajnog odjela, kao i svjedoka iz Uprave za indirektno oporezivanje (UIO), te svjedoka Tomislava Ivića iz Obavještajno sigurnosne agencije, a na okolnosti pojašnjenja postupanja Obavještajno sigurnosne agencije u skladu sa članom 77. i 78. Zakona o obavještajno sigurnosnoj agenciji.

Iz iskaza svjedoka Sud je nesporno utvrdio da je optuženi Golub Mijo, u vrijeme izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, august 2011. godine, bio zaposlenik Državne agencije za istragu i zaštitu, na funkciji zamjenika načelnika Financijsko obavještajnog odjela. Sud je svim iskazima svjedoka, a s obzirom na utvrđivanje konkretnih činjenica poklonio punu pažnju, ali iz iskaza saslušanih svjedoka Sud nije mogao van razumne sumnje utvrditi izvršenje djela od strane Mije Goluba s obzirom da su njihovi iskazi mahom posredna saznanja o povezanosti optuženog Mije Goluba i osumnjičenih iz predmeta kodnog naziva „Panama biznis“ i „Elipsa“.

Svjedok Almin Mustajbašić, zaposlenik Državne agencije za istrage i zaštitu, u svom iskazu danom na glavnom pretresu dana 19.03.2014.godine svjedočio je o saznanjima o

povezanosti optuženog Mije Goluba sa osumnjičenim iz predmeta „Elipsa“ (Damir Ćuk i dr.), ali je ta saznanja dobio od drugih lica. Svjedok u svom iskazu navodi da je radio na predmetu „Elipsa“, da je bilo planirano pretresanje određenih lokacija na području srednje Bosne i da su mu kolege Jusuf Avdispahić i Miletić Nebojša u toku postupanja po tom predmetu rekli da raspolažu određenim informacijama da je Mijo Golub u dobrim odnosima sa jednim od osumnjičenim. Svjedok takođe navodi da isti nisu rekli odakle im ta saznanja, a da se cijeli predmet vodio pod oznakom „ tajno“ i da Mijo Golub nije bio direktno uključen u taj dio realizacije postupanja.

U svom iskazu na glavnom pretresu dana 19.03.2014.godine, svjedok Ivo Ridžić je kazivao o svom odnosu sa optuženim Mijom Golubom, da su zajedno radili u Finansijsko obavještajnom odjelu (FOO) Državne agencije za istragu i zaštitu, da mu je u tom periodu optuženi bio nadređeni te da je sa istim bio u dobrim prijateljskim odnosima, svakodnevno „pio kafu“. U svom iskazu dalje je potvrdio da je optuženi bio osoba koja je izbjegavala na tim neobaveznim druženjima priču o poslu. Što se tiče konkretnog događaja, a koje se odnosi na aktivnosti u predmetu „Elipsa“, svjedok se nije mogao izjasniti da li je pitanje i interesovanje optuženog Goluba bilo usmjereno konkretno na istražne radnje pretresanja i hapšenja na području Kiseljaka, ili uopšteno „da li se nešto radilo na području Kiseljaka“. Svjedok je na pitanje odbrane potvrdio da optuženi nije spomenuo određeno fizičko ili pravno lice. Sud je zaključio da iskaz svjedoka Ridžića ne potvrđuje tezu optužbe, s obzirom da iz interesovanja i upita optuženog ne proizilazi da je optuženi i dobio od svjedoka Ridžića informacije koje je mogao zloupotrijebiti i učiniti dostupnim trećim licima, što je svjedok i potvrdio navodeći da je neposredno prije toga bio na godišnjem odmoru i da nije bio upoznat sa aktivnostima svojih istražnih timova.

Na glavnom pretresu dana 19.03.2014.godine, iskaz je dao i svjedok Dragan Mumović, koji je u vrijeme inkrimisane radnje za koju se tereti optuženi obavljao dužnost načelnika Finansijsko obavještajnog odjela Državne agencije za istragu i zaštitu. Optuženi Mijo Golub obavljao je funkciju zamjenika načelnika, a njihov rad, ovlaštenja i obaveze su bili utemeljeni na Zakonu o spriječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti. Svjedok je potvrdio da odjel ne učestvuje u istražnim aktivnostima koji se odnose na pretrese i lišenja slobode, jer opis posla FOO-a je praćenje tokova novca koje aktivnosti nisu vezane za istražne radnje pretresa i lišenja slobode. Svjedok je izjavio da su se održavali sastanci u prostorijama FOO i sa predstavnicima drugih agencija, da je istim bio prisutan i Mijo Golub i da je tema uvijek bila pranje novca i sprečavanje terorističkih aktivnosti. Svjedok je potvrdio da na sastanku nije bilo riječi o radnjama pretresa i lišenja slobode, pa ni u slučaju u kojem bi se spominjalo pravno lice „Elipsa „ ili predmet „Panama biznis“. S toga Sud nije našao dokazanim da je Mijo Golub prisustvom na ovom sastanku održanom u prostorijama Finansijsko-obavještajnog odjela SIPA-e došao do informacija i tajnih podataka o planiranim aktivnostima pretresanja, oduzimanja predmeta i lišenja slobode.

I svjedok Enes Smajić je u svom iskazu danom na glavnom pretresu dana 30.04.2014.godine, kao zaposlenik FOO Državne agencije za istragu i zaštitu potvrdio da je predmet „Elipsa“ zadužio tokom 2010. godine, radi obrade, a zbog provjere velikih novčanih transakcija koje su se pojavljivale između pravnih lica. Na zahtjev optuženog Mije Goluba, koji je obavljao funkciju pomoćnika načelnika FOO, dana 14.10.2010. godine, istom je dostavio na uvid predmet „Elipsa“ koji je u njegovom posjedu bio par sati i isti mu je vraćen bez traženja dodatnih objašnjenja od strane Golub Mije. Svjedok izjavljuje da je optuženi po opisu radnog mjesta i funkciji koju je obavljao imao pravo uvida u sve predmete u kojima je postupao FOO, ali da isti nikada nije tražio nikakav predmet. Svjedok je potvrdio da optuženi i putem elektronskog sistema (DMS) kao ovlaštena osoba ima uvid u sve predmete na kojima radi Finansijsko obavještajni odjel Državne agencije za istrage i zaštitu, te da je isti bio predstavnik BiH u grupaciji „Moneyval“ koja se bavi sprečavanjem pranja novca na području Evrope. U svom iskazu svjedok Enes Smajić je dalje naveo da od tog dana, 14.10. 2014.godine , kada je tražen uvid u predmet, optuženi Mijo Golub više nikad nije tražio navedeni predmet. I poklanjanjem vjere iskazu ovog svjedoka, Sud nije mogao izvesti zaključak da je optuženi iz uvida u predmet mogao pribaviti informacije koje su se ticale istražnih radnji pretresanja ili lišenja slobode osumnjičenih, s obzirom i na protek roka (pretres izvršen u ljeto 2011. godine), a naročito ako se uzme u obzir da je optuženi po svom službenom položaju (zamjenik načelnika odjela) u svakom momentu imao uvid u predmet putem elektronske baze.

Sud je poklonio pažnju i iskazima svjedoka Jusufa Avdispahića i Mire Prele, datih na glavnom pretresu dana 07.05.2014. godine . Iz iskaza svjedoka Jusufa Avdispahića, takođe zaposlenika Državne agencije za istragu i zaštitu na poslovima suzbijanja kriminaliteta, Sud nije mogao izvesti decidan i jasan zaključak u pogledu stvarnog slijeda događaja u pogledu vremenskog perioda i prvih informacija da je Golub Mijo lice koje odaje podatke iz istrage neovlaštenim licima. Svjedok navodi da je bio prisutan sastanku u kancelariji načelnika FOO početkom juna 2011. godine, kada se razgovaralo o postupanju sa računima privrednih subjekata u predmetu „ Elipsa“ kada je bio prisutan i Mijo Golub. Svjedok dalje navodi da u toku tog razgovora nisu iznošene konkretne činjenice koje bi se odnosile na blokadu računa u bankama , tajmingu izvršenja blokade , kao ni iznosa računa, a posebno se nije razgovaralo o posebnim istražnim radnjama i izdavanju naredbi za pretres i hapšenje.

Sud je posebnu pažnju poklonio iskazu svjedoka Mire Prele, koji je u vrijeme inkrimisanog događaja za koji se tereti optuženi, obavljao dužnost šefa Regionalnog ureda UIO za suzbijanje krijumčarenja u Mostaru. U svom iskazu svjedok Miro Prelo navodi da je saznanja da određene informacije iz Državne agencije za istragu i zaštitu izlaze u javnost, a tiču se predmeta „ Panama biznis“, odnosno „ Elipsa“ potiču od osobe pod prezimenom „Golubović“ ili slično i da je ta saznanja dobio od Tolušić Zdenka, špeditera iz Posušja u neformalnom razgovoru.

Svjedok Ramiz Škulj, zaposlenik Državne agencije za istrage i zaštitu - Odjeljenje za unutrašnju kontrolu je u svom iskazu datom na glavnom pretresu obrazložio pokretanje disciplinskog postupka protiv optuženog Mije Goluba te je u sklopu ocjene dokaza navedeni iskaz sud cijenio kao irelevantan za ovaj tok postupka i što njegov iskaz nije pridonio rasvjetljavanju činjenica i krivične odgovornosti optuženog.

Dana 21.05.2014. godine, na glavnom pretresu svoj iskaz dao je i svjedok Tolušić Zdenko, kao svjedok odbrane, koji je izjavio da nikad u razgovoru sa Mirom Prelom nije spomenuo optuženog Miju Goluba, te u cijelosti negira izjavu svjedoka Mire Prele u tom dijelu. Svi navodi dovode u pitanje i vjerodostojnost iskaza svjedoka Mire Prele, jer Sud nije mogao utvrditi koji bi bili razlozi da svjedok Tolušić Zdenko lažno iskazuje, te se dovodi u pitanje i vjerodostojnost iskaza svjedoka Mire Prele, te je zaključak suda da su svi navodi o eventualnoj umješanosti optuženog neutemeljeni.

Sud nije mogao izvesti zaključak o krivici optuženog ni iz materijalnih dokaza koje je Sud na prijedlog Tužilaštva uvrstio u dokazni materijal, koja brojna dokumentacija se odnosi na provođenje istrage Tužilaštva BiH u predmetu protiv Damira Ćuka / dokazi DT-9 do DT-20 /. Sud je pažljivo razmotrio navedenu dokumentaciju, iz koje nije moguće utvrditi povezanost optuženog Golub Mije i osumnjičenih iz predmetne istrage. Posebne istražne radnje su provođenje protiv više lica u maksimalnom zakonskom trajanju od 6 mjeseci, u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku BiH, te u tom periodu provođenja mjere nadzora i tehničkog snimanja telekomunikacija po naredbama Suda BiH u predmetnoj istrazi nije zabilježen bilo kakav kontakt optuženog Goluba sa osumnjičenim licima prema kojima su provođene mjere. Ni u jednom materijalnom dokazu koje je Tužilaštvo uvelo u spis ne spominje se ime optuženog Mije Goluba, kao ni u dokazu DT-13, koji se odnosi na Naredbu o proširenju istrage Tužilaštva BiH, br. T 20 0 KT 0000390 06 od 19.08.2014.godine u predmetu „Elipsa“ gdje je obuhvaćeno oko 30 lica, ali ne i Mijo Golub, a sve cijeneći sa navodima optužnice da se sporan razgovor između optuženog Mije Goluba i osumnjičenog Damira Ćuka dogodio dana 12.08.2011. godine.

Sud je razmotrio prijedlog Tužilaštva za prihvatanje dokaza, a koji se odnose na dokumenta - Informacije Obavještajno bezbjednosne agencije BiH na kojima je Tužilaštvo baziralo optužni akt i to - Informacija Obavještajno-bezbjednosne Agencije BiH, Sarajevo, broj 05-15979/12 od dana 12.11.2012. godine, sa prilogom predmetnog razgovora na jednom DVD-u i Informacija Obavještajno-bezbjednosne Agencije BiH, Sarajevo, broj 05-11317/11 od dana 13.09.2011. godine, koje je Tužilaštvo predložilo kao dokaz, a koje nisu pribavljene na način kako je predviđeno odredbama članova 116. do 122. Zakona o krivičnom postupku BiH.

Sud nije razmatrao zakonitost pribavljanja ovih informacija u okviru nadležnosti Obavještajno bezbjednosne Agencije BiH u skladu sa Zakonom o obavještajno sigurnosnoj Agenciji BiH , jer dostavljena informacija nema snagu dokaza u krivičnom postupku. Članovima 116. do 122. Zakona o krivičnom postupku BiH su predviđene vrste posebnih

istražnih radnji, nadležnost za određivanje i trajanje posebnih istražnih radnji, kao i korištenje dokaza pribavljenih posebnim radnjama. S obzirom da navedeni materijal nije dobijen kako je to predviđeno odredbama ZKP BiH, navedeni dokazi nisu ni razmatrani od strane Suda.

Sud zaključuje da iskazi svjedoka u svojoj ukupnosti čine okolnosti koji izazivaju sumnju da se optuženi koristeći svoja ovlaštenja i službeni položaj, interesovao za pomenuti predmet, i da se ime optuženog u krugovima službenika SIPA-e povezivalo sa licem koje odaje podatke. Međutim svi predloženi dokazi Sudu, se svode na indicije koje, iako postoje, ne daju dovoljno osnova za primjenu „*zatvorenog kruga indicija*“ na osnovu kojih bi Sud mogao van razumne sumnje izvesti zaključak o počinjenju krivičnog djela od strane optuženog na način kako je opisano u optužnom aktu.

Nakon analize izvedenih dokaza, Sud iznosi konačan stav da su teze Tužilaštva prikazane kroz činjenični opis optužnice u domenu pretpostavki, bez čvrstih i pouzdanih dokaza, pa je Sud nakon analize svih provedenih dokaza na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi te rukovodeći se načelom „in dubio pro reo“ izveo zaključak da Tužilaštvo nije uspjelo dokazati van svake razumne sumnje odgovornost optuženog za počinjenje krivičnog djela na način i vrijeme opisan u činjeničnom dijelu optužnice, pa je stoga valjalo shodno odredbi člana 284. tačka c) ZKP-a BiH donijeti presudu kao u izreci.

Troškovi krivičnog postupka

Član 189. stav 1. ZKP BiH propisuje da će se u slučaju kada Sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe izreći u presudi da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava. S obzirom da je Mijo Golub presudom oslobođen optužbe Sud je istog oslobodio obaveze naknade troškova krivičnog postupka, te odlučio da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Ilvana Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Tatjana Kosović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka presude.